

egen drift kan tage sager op, indkalde sager og gennemgå sager, som kan bidrage til større ensartethed.

Jeg mener, det bør være det uafhængige nævn, der sikrer det – ud fra den lovgivning, der nu engang er, og de regelsæt, som så bliver udmøntet med baggrund i lovforslaget her og med de bemyndigelser, der ligger hos mig – og ikke Civilretsdirektoratet, som er direkte underlagt min instruks. Men det er da noget, jeg er indstillet på at drøfte med Folketingets partier, dog tror jeg ikke, det er så dårlig en arbejdsdeling, der er fundet, og som jo også følger den indstilling, der foreligger fra Adoptionsudvalget.

Hr. Peter Skaarup stillede spørgsmål, om vi ikke kunne sikre, at der kom flere danske børn til adoption herhjemme. Det er jo et virkelig stort spørgsmål, for det bringer os i det dilemma, at vi godt kan se, at der er nogle børn, der allerede ved fødslen kan løbe en risiko for at få nogle meget, meget dårlige opvækstbetingelser i den familie, de er født ind i. Men på den anden side – at være den myndighed, der skulle træffe afgørelsen om at foretage en tvangsadoption væk fra de biologiske forældre – ja, jeg vil sige, at for mit eget vedkommende ville jeg meget nødtigt være den klageinstans, der skulle behandle den type sager.

Det er derfor, at man også inden for gældende lovgivning, hvor man jo altså har hjemmel til at kunne foretage tvangsadoptioner, er meget tilbageholdende med at gøre det, og det er ud fra min egen etiske og moralske synsvinkel fuldstændig forståeligt, at man er meget tilbageholdende med – forever – at fjerne børn fra deres forældre, for det er jo så definitivt, når man først har bortadopteret barnet.

Fru Sonja Albrink var inde på den aldersgrænse, der ligger heri. Vi har her valgt som hovedregel at lægge en aldersgrænse på de 40 år, men med mulighed for den fleksibilitet, at hvis den ene af ansøgerne er yngre end den anden, kan den anden gå over 40-års-aldersgrænsen, og også med en større fleksibilitet, for så vidt angår børn med handicap eller ældre børn.

Når jeg mener, at det alligevel er rigtigt at lægge en aldersgrænse ind, er det, fordi vi bør sige til de par, der forsøger af fuld kraft gennem andre metoder at få børn, at hvis det nu ikke lykkes, skal de lidt hurtigere tænke på den mulighed, der ligger i at gennemføre en interna-

tional adoption, således at tiden ikke er gået og de er blevet for gamle, inden de bringer det ind i deres overvejelser, at det også er en mulighed.

Jeg tror også, det har betydning, som vi tidligere har debatteret, at forældrene er relativt unge under børnenes opvækst; det har det i hvert fald haft for mit eget vedkommende.

Jeg håber efter den meget positive modtagelse, at lovforslaget vil få en hurtig gang gennem Folketinget.

Jeg skal som afslutning sige til hr. Tom Behnke, at når vi ikke har henlagt det til formidlingsorganisationerne at forestå kurset og stå med ansvaret for kurset, er det for at have den arbejdsdeling, som jeg tror adoptanterne er glade for: at myndighederne har et ansvar for en del af det her, og at det så er de private organisationer, som har den rolle at forestå kontakten til udlandet og fremskaffe børn fra udlandet til international adoption.

Jeg tror, at hvis man mikser det her for meget, kan det kun være med til at skabe utryghed, og jeg mener fortsat, at det er den rigtige model, at det at stå for kurset, som er en vigtig brik, er en myndighedsopgave.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 41: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Beslagnæggelse, edition, fotoforevisning, konfrontation, efterlysning og observation samt prøvesagsordning for advokater m.v.). Af justitsministeren (Frank Jensen). (Fremsat 8/10 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.